

Röfi Ropi és Ronald Reagan

A MÚOSZ Borászat és Hungaricum Szakosztály egyedi stílusú beszámolója a február 03-05. között, ötödik alkalommal megrendezett Mangalica Fesztivál havas és húsos helyszínéről.

Az amerikai elnök mindig siet. Fagyott szoborlábait szaporázná, mert ő ilyet még nem látott. Első telét tölti itt a Szabadság téren, ahol friss szalma és sertészsír illata keveredik a hóeséssel. Régen volt emlékeket idéző Ronald Reagan. Reagensként azt sem érti, egy demokratikus országban miért védenek kordonnal egy 66 éve helyén álló emlékművet. A vérbeli cowboy ezen gyorsan tovább lép, mert vadnyugati észjárással a vadkeleti helyszínen hamar belátja: a mangalicák hazája egy kerített disznóól. Hiába ide bármilyen lasszó vagy párbajtőrös asszó. Villámgyorsan az asztalra csapja coltját és jókorát harap a roppanós májasból. Elégedettségének szája szélén lecsurgó szafttal röffög hangot: „Your Pig For President!”

Kéttenyérnyi szürkés malackák jönnek szemben. Bálával bélelt kis szekéren húzza őket a subába bújt gazda. Ugyan még nem saját lábukon közlekednek, de a simogatás okozta stressz miatt rekord-óriásira már aligha fognak nőni. Pedig a figyelmesen tartott és gondosan hízlalt mangalica ezüstérmes súlyozású hungaricumként akár féltonnányit is nyomhat. A lelkes pestiek az alattuk dübörgő metró alagútjában sem rettennek az ilyesmitől, így tovább lökdösődnek az élőállat karámok előtt, hangosan kecskehasúnak olvasva a fajta nevének (amúgy madarat idéző) helyes kiírását. Miért is lepődöm meg ezen, hiszen a minap itt még kockakövekkel is lehetett dobálózni? A húsfeldolgozás háttér-horror történetéből azonban mit sem sejtjenek a disznó-módra taperolók, hadd leljék hát örömüket a testi kontaktusban! Kéjes

élvezettel túrnak bele tüszőig a szőke, vörös és fekete göndör szőrkontösökbe. Absolut gratis! Így jár, aki korpa közé keveredik egy ingyenes fesztiválon.

A folyamatosan hulló pihék dacára, egész nap számottevő tömeg hömpölyög a téren. Nem hiába nőtte ki magát (és ezzel együtt a Vajdahunyad várának bensőséges udvarát) és költözött a belváros szívébe a Mangalica Fesztivál. A nagyszínpad fellépőinek listája viszont nem öltött nagyobb méretet. A néptáncosok, mesemondók, véradók sorában a szervezők mindössze 4 együttest nevesítettek a 3 nap alatt. A cigány zenészek még délután is húzzák a talpalávalót a látványkonyhához tartozó fedőtető alatt, elvégre jó ebédhez mindig szól a nóta. Szériatartozékként majdnem mindegyik húsos standon tüsténkedik egy böllérszerű figura, kinek arca piros pozsgás és termete bőven mázsán felüli. Messziről látszik, hogy eme férfiember nem a mekiben szocializálódott és náluk otthon a tehén színe sem lila. Neki még azt is könnyedén elhiszik, hogy a vidéki hentes házának kerítése tényleg kolbászból van fonva. Meg legyen elég hurka, Gyurka!

Széles a kínálat: Iklódbördőcétől Balmazújvárosig jöttek az őstermelők, hogy a tradicionális magyar állattartás kultuszának tovább élését (éléskamrán túl is!) és köztudatba ívódását elősegítsék. Hogyha rajtuk múlik, maradandóbb lesz, mint tarja rost a fogak között! Akik pedig az időjárástól jogosan védve letakarták vagy plexi mögé rejtették elárusító pultjuk portékáit, azoknál csak lézengenek az érdeklődők. Mert a vásárló érinteni és szagolni akar, sőt érzékszerveit nem csak a karámoknál benyúlva alkalmazza! Ronda, de finom tepertős csoki (Ronnie szerint nem letepert hős Jockey!), újságpapír vékonyságúra helyben szelt sonka (a spanyol serrano csemegének is mangalica az alapja!), eladhatóvá dizájnolt grog, barnára sült Röfi Ropi pörcc, ízorgiába hajló kézműves sajtok, évszakhoz illő pálinka szortiment, krumplicsipsz holland kolbással, aranyshalagos névvel eladható lángos, beretvaéles bugylibicskák a késestől és cserépkorsóban forralt bor haccáé'. Ez a hacacaré nem a cáré, itt a szovjet obeliszk sűrű fehér árnyékában.

Mellettem egy japán kisfiú békésen képeket rajzol a porhóba. Lehajolok hozzá és megkérdezem: Mi ez? Manga.- mondja. Lám, az első két szótagot már megtanulta.

Budapest, 2012. február 05.

Molnár Attila